

A Kúria a Független Rendőr Szakszervezet KKI Jogsegélyszolgálatára (ügyintéző jogtanácsos) által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Készenléti Rendőrség alperes ellen jogellenesen levont munkavállalói járulék visszafizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 33.M.5780/2008. szám alatt indított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.197/2010/2. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.197/2010/2. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 33.M.5780/2008/7. számú ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 55.000 (ötvenötezer) forint együttes elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperes 25 év szolgálati nyugdíjra jogosító ideje elérésének időpontját 2008. február 23. napján állapította meg. Ezt követően a felperes szolgálati viszonya felmentéssel, szolgálati nyugállományba helyezéssel 2008. május 31-i hatállyal szűnt meg, s 2008. június 1-jétől szolgálati nyugdíjat folyósítottak a számára. A felperes illetményéből az alperes a munkavállalói járulékot utoljára 2008. februárjában vonta le.

A peres felek között folyamatban volt - a felperes szolgálati idejének 1,2-szeres szorzóval történő kedvezményes megállapítása iránti perben - a felperes pernyertességére tekintettel az alperes a szolgálati idő kezdő időpontját módosította. A 2008. november 17-én kelt igazolásból megállapítható, hogy a felperes 2007. november 26-án rendelkezett 25 év tényleges szolgálati idővel. Az alperes parancsnokának 2008. november 5-én kelt 203/2343/2008. számú

parancsa megállapította, hogy a nyugdíjjogosultság szempontjából beszámított szolgálati idő kezdete 1982. május 25.

Az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője 2008. november 4-én kelt 34587/1/08. számú határozatával a felperesnek a levont munkavállalói járulék visszatérítése tárgyában benyújtott szolgálati panaszát elutasította. Határozata indokolásában megállapította, hogy a 25 év szolgálati idővel rendelkező hivatásos állományú munkavállaló csak akkor mentesül a munkavállalói járulékfizetési kötelezettség alól, ha a szolgálati nyugdíját ténylegesen folyósítják a részére, így a korábban kapott jövedelemből levont munkavállalói járulékokra nem hat ki a szolgálati idő visszamenőleges módosítása, és emiatt nem keletkezik visszafizetési kötelezettsége a munkáltatónak.

A felperes módosított keresetében a Flt. 41. §-a alapján kérte, hogy az illetményéből 2007. májustól 2008. februárjában jogalap nélkül levont 94.861 forint munkavállalói járulékot és kamatait az alperes fizesse meg a számára.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra figyelemmel, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezések szerint a nyugellátás folyósításáig a járulékot a felperes jövedelméből le kellett vonni.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 33.M.5780/2008/7. számú ítéletében a felperes keresetét a per főtárgya tekintetében alaposnak találta, és 94.861 forint jogellenesen levont munkavállalói járulék megfizetésére kötelezte az alperest azzal az indokolással, hogy az Flt. 41. §-a értelmében nem kizárólag azon személy esetében nem áll fenn a járulékfizetési kötelezettség, aki már nyugdíjban részesül, hanem annak esetében sem, aki jogosulttá válik a nyugdíjra.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.630.197/2010/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében helybenhagyta, és 10.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Megállapította, hogy a felperes a szolgálati ideje kezdő időpontját módosító 2008. november 5-én kelt parancs értelmében 2007. május 25-én érte el a szolgálati nyugdíjra jogosító 25 év szolgálati időt, tehát ezen időponttal vált nyugdíjra jogosulttá. Ebből következően az Flt. 41. §-a alapján munkavállalói járulékfizetési kötelezettsége már nem volt. Az alperes ezen időponttól jogalap nélkül vonta le a munkavállalói járulékot a felperes illetményéből, így jogszerű volt az annak visszafizetésére kötelező elsőfokú bírósági határozat.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a bíróságok határozatának hatályon kívül helyezését kérte arra figyelemmel, hogy nem rendelkeztek hatáskörrel a felperes kereseti kérelmének elbírálására,

másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria a felperes keresetét utasítsa el, és marasztalja az eljárással kapcsolatban felmerült költségekben.

Kérelmében kifejtette, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróság az ügy elbírálására nem rendelkezett hatáskörrel, mivel az illetményt terhelő különböző járulékok, illetve jövedelemelőleg levonásával kapcsolatos vita nem munkaügyi vita, elbírálása nem tartozik a munkaügyi bíróság hatáskörére, a követelést az általános hatáskörű bíróság előtt lehet érvényesíteni (EBH 2005/1254.).

Érdemben sem találta helyesnek a jogerős határozatot, figyelemmel arra, hogy a alperes neve parancsnokának 005/2872/2007. számú parancsa szerint a felperes 2008. február 23-án érte el a 25 éves szolgálati nyugdíjra jogosító időt, és ezt követően a felperes szolgálati viszonya felmentéssel, nyugállományba helyezéssel 2008. május 31-én szűnt meg, így 2008. június 1-jétől került tényleges folyósításra részére a nyugellátás.

Az Flt. 41. §-a, illetve 58. § (5) bekezdésének i) pontja alapján a 25 év szolgálati idővel rendelkező hivatásos állományú munkavállaló csak abban az esetben mentesül a munkavállalói járulékfizetési kötelezettség alól, ha a szolgálati nyugdíjat ténylegesen folyósítják a részére. Erre a felperes esetében 2008. június 1-jétől került sor, így a korábban kapott jövedelmekből levont munkavállalói járulékokra visszafizetési kötelezettséget nem lehet megállapítani. Utalt arra is, hogy az alperesnek nem volt jogszabályi lehetősége arra, hogy az adók módjára és munkavállalói járulékként befizetett összeget utóbb visszafizesse, a különbözetet a felperesnek az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 29. §-a alapján kellett volna érvényesítenie. Hivatkozott továbbá arra, hogy a bíróságok nem vették figyelembe az eljárás során becsatolt, a Magyar Államkincstár főosztályvezetőjének munkavállalói járulékkal kapcsolatos állásfoglalását, mely szerint, ha a 25 éves szolgálati idő elérésével a szolgálati nyugdíj nem került folyósításra, a munkavállalói járulékot továbbra is meg kell fizetnie a munkavállalónak.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében azt kérte, hogy a Kúria a jogerős határozatot hatályában tartsa fenn, és az alperest marasztalja a perköltség viselésében.

Álláspontja szerint a felek közötti jogvita munkaügyi jogvita volt, amelynek elbírálása a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik. Érdemben is helyesnek ítélte a jogerős határozatot, mivel a jogszabályok egybevetéséből megállapítható, hogy a munkavállalói járulékfizetési kötelezettség nemcsak azon személy esetében nem áll fenn, aki nyugdíjban részesül, hanem akkor sem, ha arra jogosulttá

válik.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 196. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyból származó jogvita esetén 30 napon belül keresettel fordulhat a bírósághoz, ha a szolgálati panaszát, illetőleg az elsőfokú határozat elleni panaszát vagy fellebbezését elutasították.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 22. § (2) bekezdése szerint a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartoznak a 349. §-ban meghatározott munkaügyi perek. A Pp. 349. § (1) bekezdése sorolja fel azokat a jogviszonyokat, amelyekből származó perek munkaügyi pernek minősülnek. E körbe tartoznak a hivatásos állomány tagjainak szolgálati jogvitái. A szolgálati panasz elleni kereset elbírálása a Hszt. és a Pp. hivatkozott rendelkezései alapján a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik. Ennek megfelelően a felperes helyesen érvényesítette igényét a munkaügyi bíróság előtt, és kereseti kérelméről a jogszabályoknak megfelelően dönthetett a munkaügyi bíróság.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (Flt.) a perbeli időben hatályos 41. §-a szerint a munkavállaló járulékként a munkaviszonya alapján a munkaadótól kapott bruttó munkabér, illetmény (kereset) 1,5 százalékát köteles fizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra, aki az öregségi, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, illetőleg arra jogosulttá vált.

A törvény 58. § (5) bekezdés i) pontja e tekintetben értelmező rendelkezést tartalmaz. Az Flt. alkalmazása vonatkozásában öregségi nyugdíjra jogosult személy: aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló szabályok által egyes munkakörökben biztosított korkedvezmény figyelembevételével - elérte, és az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel rendelkezik, továbbá az is, aki előrehozott öregségi nyugdíjban, korengedményes nyugdíjban, bányász nyugdíjban, egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjában, a Magyar Alkotóművészek Közalapítványától öregségi nyugdíjban, valamint szolgálati nyugdíjban részesül.

A felperes sem 2007. májusában, sem szolgálati viszonya megszűnésekor, 2008. május 31-én nem érte el a reá irányadó

öregségi nyugdíjkorhatárt, a szolgálati nyugdíját pedig csak 2008. június 1-től folyósították a számára.

A két idézett jogszabályhely együttes értelmezésével helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy a 25 év szolgálati idővel rendelkező hivatásos állományú személy csak abban az esetben mentesül a munkavállalói járulékfizetési kötelezettség alól, ha a szolgálati nyugdíjat ténylegesen folyósítják a számára.

A felperes 2007. november 27-én még ellátta szolgálati feladatait, így nem valósultak meg a fent idézett jogszabályi rendelkezésben rögzített feltételek, szolgálati nyugdíjban még nem részesült. Ennek megfelelően az alperes a jogszabályoknak megfelelően vonta le jövedelméből a munkavállalói járulékot, így a szolgálati idő visszamenőleges módosítására figyelemmel nem keletkezett visszafizetési kötelezettsége.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatva a felperes keresetét elutasította.

A peresztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a peres eljárással kapcsolatban felmerült költségek megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. június 13.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő